

ด่วนที่สุด

ที่ กต ๐๘๐๔/๓๗๖

กระทรวงการต่างประเทศ

ถนนศรีอยุธยา กทม. ๑๐๕๐๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ที่ ๙๑๗๓ ๖๖๖
วันที่ 10 มี.ย. ๒๕๖๑ 1450

๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว (ล) ๑๘๘๓๐ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี
 ๒. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ.
 ๓. คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย
 ๔. สรุปสาระสำคัญของหลักการในร่างพระราชบัญญัติฯ

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือส่วนอื่นที่เห็นสมควรต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ซึ่งเป็นดำริของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและได้แนบความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติและข้อวินิจฉัยของประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติมาด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการต่างประเทศได้ศึกษาและพิจารณาสาระและถ้อยคำของร่างพระราชบัญญัติฯ ดังปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึงแล้ว เห็นพ้องด้วยกับการมีร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว แต่โดยที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้วินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ซึ่งจะเสนอได้โดยฝ่ายบริหารเท่านั้น ตามมาตรา ๑๔ วรรคสามของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ กระทรวงการต่างประเทศจึงขอเสนอพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๒) ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) กำกับการบริหารราชการกระทรวงการต่างประเทศ ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

/๑. เรื่องเดิม...

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ ความเป็นมาของเรื่องที่จะเสนอ

ปัจจุบัน ไทยมีพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นกฎหมายรองรับสถานะและการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่สหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษเท่านั้น แต่สำหรับองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ไม่ใช่องค์การในกรอบสหประชาชาติ จะต้องออกกฎหมายรองรับสำหรับแต่ละองค์การเป็นรายกรณีไป ซึ่งใช้เวลานานและไม่เอื้อต่อการที่องค์การระหว่างประเทศจะตัดสินใจเลือกให้ประเทศไทยเป็นที่ตั้งของสำนักงานในภูมิภาคหรือสถานที่จัดการประชุมระหว่างประเทศ

๑.๒ มติคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่องแนวทางการดำเนินการด้านกฎหมาย (แผนการเสนอร่างกฎหมายในระยะ ๑ ปี (พฤษภาคม ๒๕๕๘ – ตุลาคม ๒๕๕๙) และแผนการเสนอกฎหมายของหน่วยงานตามกรอบระยะเวลาการบริหารราชการแผ่นดินและการปฏิรูปประเทศของคณะรัฐมนตรี และนโยบายการปฏิรูปกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องฝ่ายบริหาร) สำหรับแผนการเสนอกฎหมายระดับรองและกรอบระยะเวลานั้น ขึ้นอยู่กับการจัดทำความตกลงคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศที่ไทยจะจัดทำกับองค์การระหว่างประเทศหรือต่างประเทศ ซึ่งกรณีตามพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศจะประกาศรายชื่อองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศที่จะได้รับความคุ้มครองการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ พร้อมทั้งความตกลงและคำแปลความตกลงนั้นในราชกิจจานุเบกษา

๑.๓ ผลการดำเนินการที่ผ่านมา

คณะกรรมการการต่างประเทศของสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้จัดตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาศึกษาและดำเนินการร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยกระทรวงการต่างประเทศและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมอยู่ในคณะทำงานดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ คณะทำงานได้ยกร่างกฎหมายกลางที่จะเป็นกรอบในการให้ความคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศในประเทศไทยแล้ว อย่างไรก็ตาม โดยที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามมาตรา ๑๔ วรรคสามของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ซึ่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติไม่มีสิทธิเสนอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ มาเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาความเหมาะสมและความจำเป็นในการตรากฎหมายของฝ่ายบริหารต่อไป

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

การที่ประเทศไทยจะมีกฎหมายกลางเพื่อรองรับสถานะทางกฎหมายและการให้ความคุ้มครองที่จำเป็นอันรวมถึงการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่การดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่จะมาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน และจัดการประชุมในประเทศไทยนั้นเป็นการสอดคล้องกับแนวนโยบาย

/ที่จะให้...

ที่จะให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ กล่าวคือ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะก่อให้เกิดความคล่องตัวในเชิงกฎหมาย ช่วยลดขั้นตอนในกระบวนการนิติบัญญัติที่ต้องเสนอกฎหมายเป็นรายกรณี ทำให้เกิดความชัดเจนและเป็นรูปธรรมในการดำเนินนโยบายดังกล่าว ตลอดจนสร้างแรงจูงใจอย่างสำคัญแก่องค์การระหว่างประเทศในการที่จะตัดสินใจเลือกประเทศไทยเป็นที่ตั้งสำนักงานในภูมิภาค และสถานที่จัดการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งจะเป็นก้าวสำคัญก้าวแรกที่จะนำไปสู่เส้นทาง การเป็น “เจนีวาแห่งเอเชีย” ของไทยอย่างแท้จริง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นเรื่องที่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาก่อนด้วย การเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๒)

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

ปัจจุบัน มีองค์การระหว่างประเทศจำนวนมากประสงค์ที่จะเข้ามาจัดตั้งสำนักงานดำเนินงาน หรือจัดประชุมในประเทศไทย การมีกฎหมายกลางในเรื่องนี้โดยเร็วจะช่วยให้ไทยสามารถ ให้นิติฐานะและเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศอันเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดตั้งสำนักงาน การดำเนินงาน และการจัดประชุมในประเทศไทยได้อย่างทันที่ ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างความเชื่อมั่น และบทบาทของประเทศไทยในด้านเศรษฐกิจ การค้า และการท่องเที่ยว

๔. สาระสำคัญหรือข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๔.๑ วันใช้บังคับกฎหมาย

กำหนดให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๔.๒ บทนิยาม

กำหนดบทนิยามศัพท์ต่างๆ เพื่อความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย (ร่างมาตรา ๓) ได้แก่ ความคุ้มครองการดำเนินงาน องค์การระหว่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล องค์การเอกชนระหว่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ บุคคลผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ บรรณสาร และรัฐมนตรี

๔.๓ ผู้รักษาการตามกฎหมาย

กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

๔.๔ หลักเกณฑ์การให้นิติฐานะและความคุ้มครองการดำเนินงาน

๔.๔.๑ กำหนดให้องค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

๔.๔.๒ เกณฑ์การให้ความคุ้มครองการดำเนินงานโดยการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัตินี้จะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการดำเนินการกิจขององค์การระหว่างประเทศ โดยจะมีความแตกต่างกันไปตามสถานะขององค์การระหว่างประเทศและตามความจำเป็นในการดำเนินงานในประเทศไทยของแต่ละองค์การ โดยจะสอดคล้องกับความตกลงที่รัฐบาลไทยจะทำกับองค์การระหว่างประเทศนั้น ๆ เป็นราย ๆ ไป (หมวด ๑)

๔.๕ โครงสร้างร่างพระราชบัญญัติฯ

จัดโครงสร้างเป็นหมวดหมู่ตามกิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศในประเทศไทย กล่าวคือ (๑) การจัดตั้งสำนักงานในประเทศไทย (๒) การดำเนินงานในประเทศไทย และ (๓) การประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย โดยกำหนดขอบเขตของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่องค์การระหว่างประเทศแต่ละประเภทจะได้รับโดยขึ้นกับประเภทขององค์การระหว่างประเทศประเภทนั้น ๆ ได้แก่ (๑) องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล (๒) องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล และ (๓) องค์การเอกชนระหว่างประเทศ (หมวด ๒ และหมวด ๓)

๔.๖ ขอบเขตของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ (หมวด ๒)

๔.๖.๑ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล (ส่วนที่ ๑)

(๑) กำหนดให้องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทยจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๑๑)

(๒) กำหนดให้ผู้แทนรัฐหรือรัฐบาลในองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทยจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๑๒)

(๓) กำหนดให้หัวหน้าและรองหัวหน้าของสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล ที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทยจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ รวมทั้งกรณีของคู่สมรสและบุตรอายุไม่เกินยี่สิบปีที่อยู่ในความอุปการะของหัวหน้า หรือรองหัวหน้าจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และได้รับการอำนวยความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤตการณ์ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่สำนักงานขององค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลนั้นได้จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยและมีระยะเวลาการดำเนินงานในประเทศไทยไม่น้อยกว่าหนึ่งปี (ร่างมาตรา ๑๓)

(๔) กำหนดให้เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ และกรณีของคู่สมรสและบุตรอายุไม่เกินยี่สิบปีที่อยู่ในความอุปการะของเจ้าหน้าที่จะได้รับการยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว รวมทั้งการอำนวยความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤตการณ์

ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่สำนักงานขององค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลนั้นได้จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยและมีระยะเวลาการดำเนินงานในประเทศไทยไม่น้อยกว่าหนึ่งปี รวมทั้งในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งเป็นบุคคลสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๔)

(๕) กำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญขององค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๑๕)

(๖) กำหนดให้บุคคลอื่นซึ่งปฏิบัติการกิจเพื่อองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย จะได้รับความคุ้มกันจากการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวงที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่ ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำโดยสุจริต (ร่างมาตรา ๑๖)

(๗) กำหนดให้องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่เข้ามาดำเนินงานโดยมิได้ตั้งสำนักงานในประเทศไทยจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๑๗)

(๘) กำหนดให้ผู้แทนรัฐหรือรัฐบาลในองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่เข้ามาดำเนินงานโดยมิได้ตั้งสำนักงานในประเทศไทยจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๑๘)

(๙) กำหนดให้หัวหน้าและรองหัวหน้าของสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่เข้ามาดำเนินงานโดยมิได้ตั้งสำนักงานในประเทศไทยจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๑๙)

(๑๐) กำหนดให้เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่เข้ามาดำเนินงานโดยมิได้ตั้งสำนักงานในประเทศไทย จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลเป็นบุคคลสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๒๐)

(๑๑) กำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญขององค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่เข้ามาดำเนินงานโดยมิได้ตั้งสำนักงานในประเทศไทย จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๒๑)

(๑๒) กำหนดให้บุคคลอื่นซึ่งปฏิบัติการกิจเพื่อองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่มิได้ตั้งสำนักงานในประเทศไทย จะได้รับความคุ้มกันจากการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวงที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่ ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำโดยสุจริต (ร่างมาตรา ๒๒)

๔.๖.๒ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศระดับกึ่งรัฐบาลและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศระดับกึ่งรัฐบาล (ส่วนที่ ๒) กำหนดให้องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาลที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทยหรือเข้ามาดำเนินงานโดยมิได้ตั้งสำนักงานในประเทศไทยจะได้รับเอกสิทธิ์

/และความคุ้มกัน...

และความคุ้มกันไม่เกินกว่าที่กำหนด (ร่างมาตรา ๒๓) รวมทั้งกรณีหัวหน้า รองหัวหน้า และเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล ซึ่งมีได้มีสัญชาติไทยหรือมิได้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทยหรือเข้ามาดำเนินงานโดยมิได้ตั้งสำนักงานในประเทศไทย จะได้รับเอกสิทธิ์ไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๒๔)

๔.๖.๓ เอกสิทธิ์ขององค์การเอกชนระหว่างประเทศ และบุคลากรขององค์การเอกชนระหว่างประเทศ (ส่วนที่ ๓)

กำหนดให้องค์การเอกชนระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทยหรือเข้ามาดำเนินงานโดยมิได้ตั้งสำนักงานในประเทศไทยจะได้รับเอกสิทธิ์ไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๒๕) รวมทั้งกรณีของหัวหน้า รองหัวหน้า และเจ้าหน้าที่ขององค์การเอกชนระหว่างประเทศซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมิได้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทย ที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทยหรือเข้ามาดำเนินงานโดยมิได้ตั้งสำนักงานในประเทศไทย จะได้รับเอกสิทธิ์ไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๒๖)

๔.๗ ขอบเขตของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของการประชุมระหว่างประเทศและบุคคลที่เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ (หมวด ๓)

กำหนดให้การประชุมระหว่างประเทศจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๒๗) รวมทั้งกรณีของผู้แทนของรัฐหรือรัฐบาล เจ้าหน้าที่องค์การระหว่างประเทศ ผู้เข้าร่วมการประชุม หรือบุคคลอื่นซึ่งปฏิบัติการเพื่อการประชุมระหว่างประเทศ จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในระหว่างการประชุมในประเทศไทย หรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจเกี่ยวกับการประชุมนั้นไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๒๘)

๕. รายงานการวิเคราะห์หรือศึกษาตามกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งใด ๆ

๕.๑ การกำหนดขอบเขตของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่องค์การระหว่างประเทศตามพระราชบัญญัติฯ ดำเนินการโดยพิจารณาและศึกษาแนวทางที่ไทยได้ให้สัตยาบัน และเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่สหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ และการให้สัตยาบันและเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่มาตั้งสำนักงานอยู่ในประเทศไทย ทั้งนี้ การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศจะคำนึงถึงขอบเขตที่ประเทศที่เป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศ อาทิ สวิตเซอร์แลนด์ ออสเตรีย สหรัฐอเมริกา และเนเธอร์แลนด์ ให้กับองค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งผลประโยชน์ที่ไทยจะได้รับจากการจัดตั้งสำนักงานและกิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศนั้น ๆ โดยจะเป็นไปตามความตกลงที่ไทยจะได้จัดทำกับองค์การระหว่างประเทศต่อไป

๕.๒ การยกเว้นภาษีทางตรงขององค์การ รวมทั้งสินทรัพย์ รายได้ และทรัพย์สินขององค์การ เป็นไปตามมาตรา ๓ (๒) ของประมวลรัษฎากร ซึ่งกำหนดว่า บรรดารัษฎากรประเภทต่าง ๆ ซึ่งเรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรนี้จะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อการต่อไปนีกี้ได้ คือ การยกเว้นแก่บุคคล

/หรือองค์การ...

หรือองค์การระหว่างประเทศตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญา หรือตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกันกับนานาประเทศ (พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๙ และพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๐๐)

๖. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา

-

๗. ผลกระทบ

-

๘. ความเห็นของคณะกรรมการหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

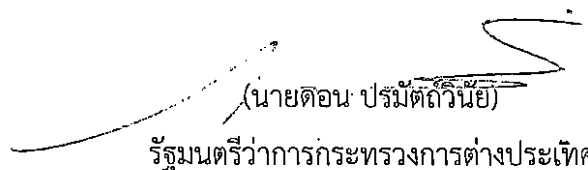
-

๙. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงการต่างประเทศได้พิจารณาในเชิงนโยบายและหลักการแล้วเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย จึงเห็นว่าควรผลักดันให้มีกฎหมายเฉพาะในการให้นิติฐานะและเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศที่จะมาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน และจัดการประชุมในประเทศไทย เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงาน การดำเนินงาน และการจัดประชุมขององค์การระหว่างประเทศในภูมิภาคอย่างแท้จริง จึงเห็นควรเสนอร่างพระราชบัญญัติฯ ของกระทรวงการต่างประเทศ เข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดอน ปรมัตถ์วินัย)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

กองสนธิสัญญา

โทร. ๐ ๒๒๐๓ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๑๐๗๖

โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๕๐๒๐

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นายตุลย์ ไตรโสรัส)

ผู้อำนวยการกองสนธิสัญญา